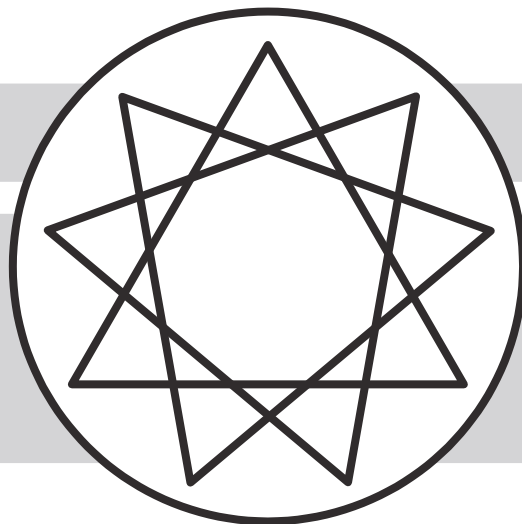

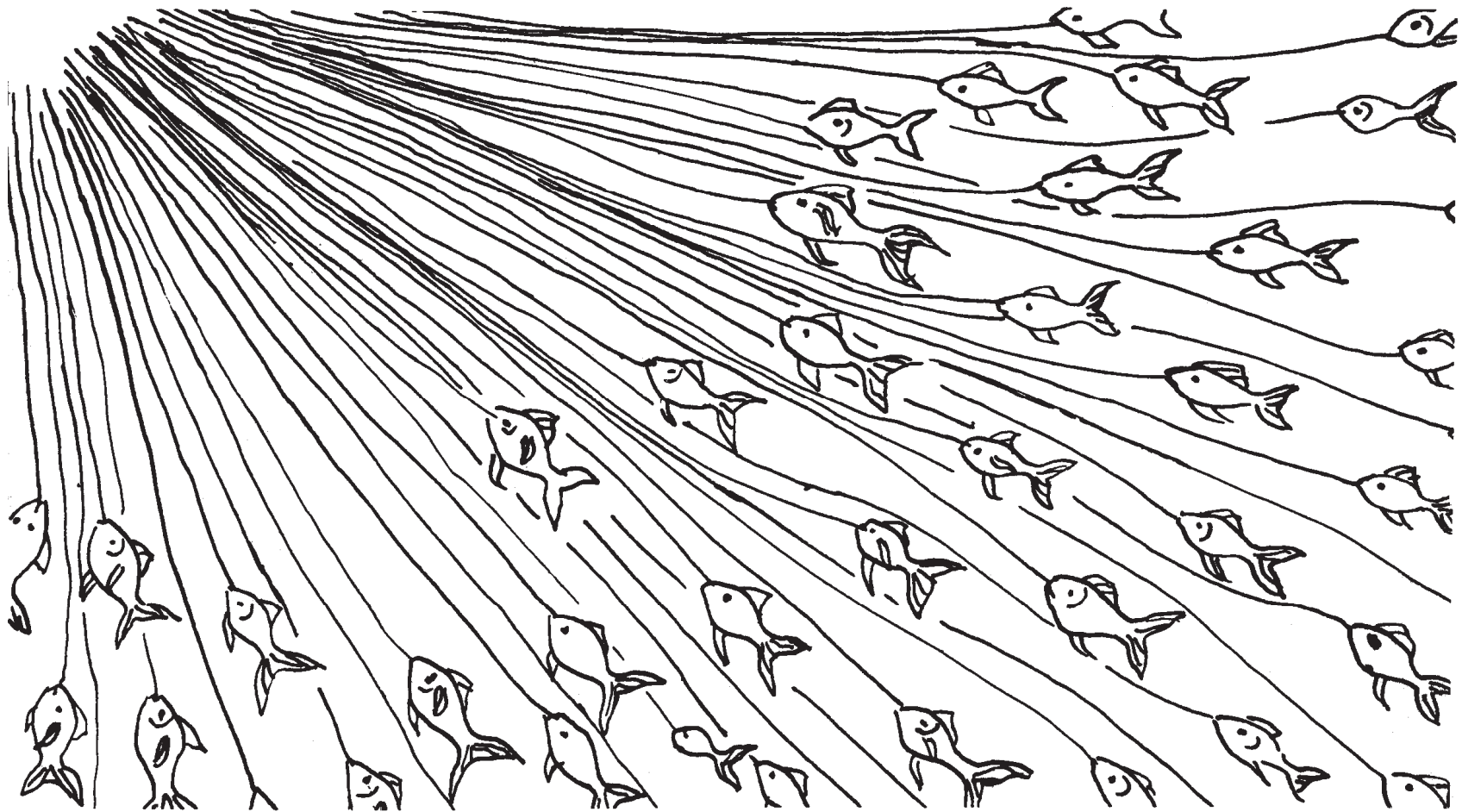
حضرت بهاء الله

شکوه خداوند

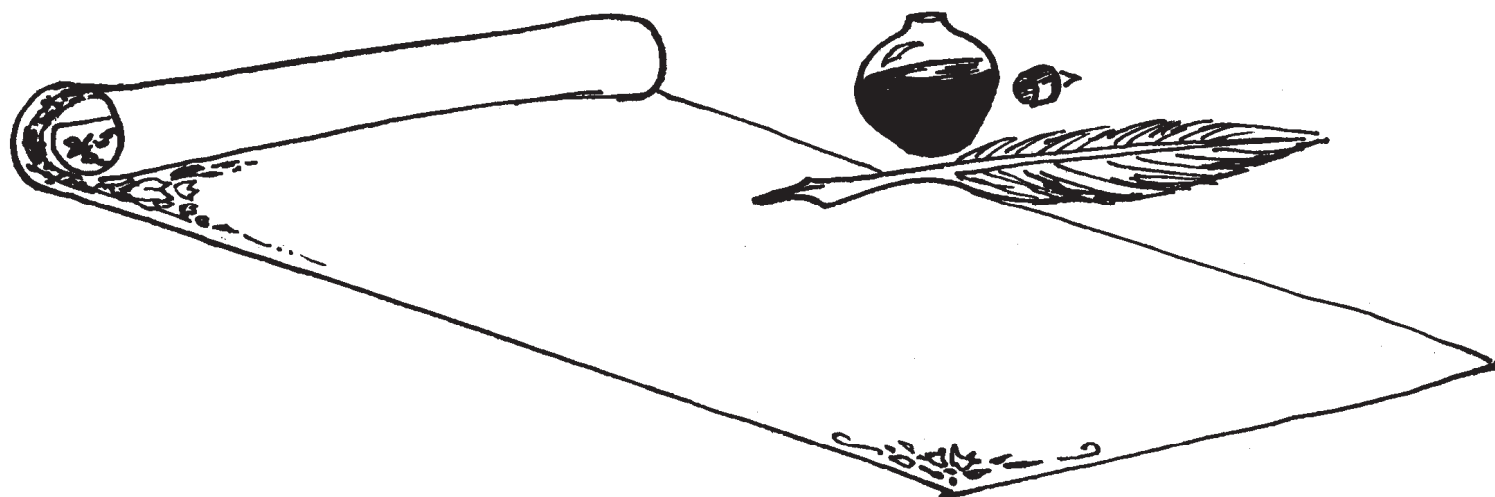
حضرت بهاءالله در تاریخ ۱۲ نوامبر ۱۸۱۷ در طهران، پایتخت ایران، متولد شدند. از دوران طفولیت آثار عظمت از ایشان ظاهر بود. بعضی تعلیمات اولیه را در منزل فراگرفتند، اما نیازی به دخول در مدارس نداشتند، زیرا خداوند به ایشان علم لدنی عطا کرده بود.

یک شب پدر آن حضرت رؤیایی دیدند که در آن حضرت بهاءالله در بحر بیکرانی شنا می کردند. نور ساطع از هیکل مبارک آبها را نورانی نموده بود. موهای بلند مشکی آن حضرت در تمام جهات روی آب شناور بود و ماهیان بی شماری به دنبال ایشان که هر یک سرتاری از موی مبارک را گرفته بودند. ایشان آزادانه و بدون مانع حرکت می فرمودند. این رؤیا یکی از علائم بی شماری بود که از سرنوشت عظیمی که در انتظار حضرت بهاءالله بود حکایت می کرد.

بعدها وقتی حضرت بهاءالله به سن جوانی رسیدند، مقام بالایی در دربار شاه به ایشان پیشنهاد شد، اما ایشان نپذیرفتند. ایشان می خواستند اوقات خود را صرف کمک به مظلومان و بیماران و فقرا نمایند و امر عدالت را حمایت نمایند.

وقتی که حضرت بهاءالله ۲۷ ساله بودند، طوماری از آثار حضرت باب، یعنی پیامبر جدید الهی که مردم را برای آمدن موعود جمیع اعصار آماده می فرمودند، دریافت کردند. حضرت بهاءالله پیام حضرت باب را قبول فرمودند و یکی از پرشورترین حامیان آن حضرت شدند.

اولیای امور که نمی خواستند حقیقتی را که توسط حضرت باب اعلان شده بپذیرند، عزم آزار مؤمنان به آن حضرت را کردند و این چنین بود که رنج های حضرت بهاء الله آغاز شد. در سال ۱۸۵۲، حضرت بهاء الله دستگیر شدند و در یکی از بدترین زندان های طهران تحت غل و زنجیر قرار گرفتند.

در این زندان، خداوند بر حضرت بهاءالله ظاهر ساخت که ایشان موعود حضرت باب و جمیع پیامبران گذشته هستند. از این سیاهچال تاریک بود که شمس حقیقت طلوع نمود و عالم را نورانی کرد و یوم جدیدی در حیات بشر به وجود آمد.

بعد از چهار ماه مسجونیت، حکومت حضرت بهاءالله را از موطن خود تبعید نمود. حضرت بهاءالله و عائله مبارکه در سرمای شدید زمستان سفر طولانی خود از طهران به بغداد را انجام دادند.

در بغداد، آوازهٔ حکمت حضرت بهاءالله در جميع جهات منتشر شد. مردم از هر قشري در بيت مبارک جمع می شدند و طلب کمک و هدايت می نمودند. حکومت که از نفوذ ايشان هراسان شده بود، تصميم بر تبعيد ايشان به محلی دورتر از موطن اصلی خود نمود.

باغ رضوان

آوریل ۱۸۶۳

حضرت بهاءالله قبل از ترک بغداد، ۱۲ روز را در باغی خارج از شهر سپری نمودند. در آنجا سیل زائرین برای وداع به حضور مبارک مشرف می شدند. در این باغ بود که آن حضرت علناً اعلان فرمودند که مظهر ظهور الهی برای این یوم هستند. در قرن های آینده، این دوره دوازده روزه در آوریل به عنوان عید رضوان، یعنی سالگرد اظهار علنی رسالت عالمگیر حضرت بهاءالله، جشن گرفته خواهد شد.

سلطان عبد العزیز
از امپراطوری عثمانی

الکساندر دوم نیکولایویچ،
تزار روسیه

فرانتس یوزف،
امپراطور اتریش

ناپلئون سوم،
امپراطور فرانسه

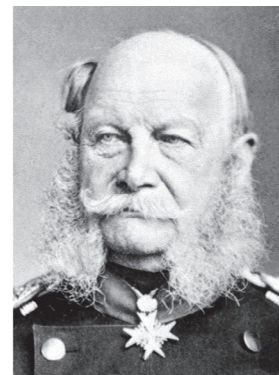
ناصرالدین شاه از ایران

پاپ پیوس نهم

ملکه ویکتوریا،
از انگلستان

ویلهلم یکم،
پادشاه پروس

مکان بعدی تبعید حضرت بهاءالله استانبول و سپس ادرنه بود که هر دو در کشور ترکیه امروزی واقع هستند. حضرت بهاءالله که یک زندانی و تبعیدی بودند از ادرنه به ملوک و سلاطین عالم الواحی فرستادند که آنان را به برپا داشتن عدالت و استفاده از قدرتشان برای پایان دادن به بدبختی و جنگ دعوت می کرد.

در ادرنه، مانند گذشته، آوازه حضرت بهاءالله در میان ساکنان منطقه منتشر شد و حکومت تصمیم گرفت آن حضرت را مجدداً به محلی دورتر در مدینه محصنه عکا تبعید نماید. این زندانی بود که بدترین مجرمان و یاغیان مملکت بدان فرستاده می شدند که دیگر هرگز از آنها خبری شنیده نشود.

شرایط زندان بی نهایت سخت بود. بعضی از پیروان حضرت بهاء الله مسافت های طولانی راه می پیمودند تا به عکا برسند، اما اجازه ورود به محضر مبارک به آنان داده نمی شد. آنها فقط می توانستند از دور حرکت دست مبارک را از پشت پنجره سلول زندان ببینند.

همچنان که تعداد فزاینده‌ای از مردم منطقه به شناختِ قدرت و شکوه حضرت بهاءالله نائل می‌شدند، شرایط به تدریج بهبود یافت. در سال‌های اخیر حیات مبارک، ایشان در قصر بهجی و خارج از دیوارهای شهر زندگی فرمودند. حضرت بهاءالله در عکا آثار بسیاری برای هدایت بشر نازل فرمودند که از جمله شامل کتاب مستطاب اقدس، امّ‌الکتاب آن حضرت، می‌باشد.

در ماه مه ۱۸۹۲، حضرت بهاءالله صعود فرمودند. آرامگاه آن حضرت در بهجی، که امروزه با باغ‌های زیبایی احاطه شده، مقدس‌ترین نقطه روی زمین است. هر سال، هزاران نفر از سرتاسر دنیا به زیارت آرامگاه آن حضرت می‌آیند تا ادای احترام کنند و در محوطه آرام آن، به دعا و تعمق پردازند.

حقوق الطبع © ٢٠٠٧، ٢٠٢٤ تؤول لمؤسسة روعي، كولومبيا
جميع الحقوق محفوظة. ژانوی PE.PV.٢.١.١ منتشرشده در ژوئن ٢٠٢٤

معهد روعي

بريد إلكتروني: instituto@ruhi.org

الموقع على شبكة الإنترنت: www.ruhi.org